

Junta Mixta fruiem de l'insospitada, i per lo tant més agradable, sorpresa que amb el seu parlament ens oferí l'honorable President de la Junta Comarcal.

El Dr. Presta, fent la salvetat de què encara que parli des de la presidència no ho fa com a President, exposà el seu criteri, que ja va ésser acceptat per la Junta Comarcal, de què *el Sindicat deu intervenir en el problema de la tuberculosi en son aspecte social.*

Apoià el seu criteri manifestant que per a afrontar aquest paorós problema no s'ha pres cap mida, ja que no hi ha més que Dispensaris, Patronats, Hospitals, etc. es a dir, obra caritativa i de tractament del tuberculosi, mes no obra anti-tuberculosa social.

Al parlar del mitjans que per a evitar-ho s'han intentat, ens palesà, amb abundosos arguments, que davant de lo que s'havia de fer no n'hi ha ni per començar amb el producte de 1.300.000 pessetes que com a fruit d'una rifa aportà a l'obra el Govern ni amb el suposat rendiment de 50.000 pessetes que produeix la Festa de la Flor. Preguntant:—davant de l'insuficiència que vos he palesat, hi ha quelcom a fer?

Entenent que sí, exposà el seu convenciment de que el camí per a conseguir-ho fóra la **CONSTITUCIO D'UN SEGUR MUTU SOCIAL CONTRA LA TUBERCULOSI.** Es a dir, un esforç dels que estan bons pels que estan malalts, esperonats per l'afany de no contagiar-se, i això sols es pot aconseguir fent-los-hi veure d'una manera viva el perill.

Digué el Dr. Presta que els metges i solament els metges deuen fer aquesta obra, i singularment els sindicats, per a evitar que problema que exigeix una indeclinable orientació esdevingués coaccionat, des del punt de vista sanitari, per mans profanes, i des del punt de vista social, procurar que no caigui en mans que podrien mercantilitzar-lo.

Estima que el Sindicat, genuïna representació de la classe, deu enarborar l'iniciativa, fent compromís d'honor portar-la a la pràctica perquè així ho reclama el seu bon nom d'entitat professional i la necessitat d'assegurar la seva força i prestigi que aniria minvant de dia en dia, fins arribar a una vida migrada, si no es preocupés més que d'interessos materials que li donarien un segell d'egoïsme que hem de procurar rebutjar.

Demana que els assistents exposessin el seu criteri promtent que, cas de què fos de confor-

mitat amb ell, s'oferia per a produir una ponència que deixava al albir de la Junta decidir la sort que hauria de seguir.

Recollint l'esperit que en llurs parlaments traslluiren els Drs. Girona Trius, Taxonera, Vives Casajoana, Abelló Roset, Birba (Joaquim), Guilerà (Baldiri) i Vilardell (Josep M.^a) direm que la Junta Mixta es felicità de què sigui la Secció Comarcal de Barcelona la que iniciï el plantejament d'un problema mèdico-social marcant un nou punt a tocar pel Sindicat que iustament li donarà glòria i prestigi, acordant demanar a l'exposant desenrotllat una Ponència a portar a la discussió de la propera Junta General a fi de què, si com és d'esperar, queda aprovada, es pugui demanar a la propera Assemblea del Sindicat que la patrocini.

Heus aquí companys, un extracte de lo que va preocupar la Junta Mixta, que constitueix un avenç de lo es deurà preocupar la General del 30 del corrent.

Els temes a tractar creiem que son prou interessants per a estimular-vos a tots a complir vostres deures i exercir vostre dret, acudint a la palestra i reformar-los amb vostre criteri, o apoiant-los fermament si creieu que ja estan bé; a lo que no teniu dret, és a restar allunyats; a desconèixer l'obra del Sindicat; a deixar de donar calor a les seves iniciatives; a no convertir-vos en fi, en un d'aquells companys que donant mostra de la seva supina ignorància, per no dir altra cosa, pregunten:—Què fa el Sindicat?... Això i això i...

Per acabar, sols ens permetem cridar l'atenció de la Junta General respecte al nomenament de Delegats. Són moltes les Assemblees a què hem assistit i sols en contats casos hi havem vist reunits els nou Delegats de la Secció Comarcal tots a l'hora. També sabem d'algun acord de la General que els Delegats devien defensar davant de l'Assemblea i han restat sense paraula. Valdria la pena de preocupar-nos de nomenar per a tal càrrec, abnegats que hi restessin totes les hores de sessió per si en un moment determinat fos necessari apoiar quelcom amb el vot, i que els que ostenten delegacions en reunissin prèviament a fi de canviar impressions respecte dels punts a mantenir encomanant al que en cada cas es considerés més apte o més enterat de l'assumpte per a portar la paraula.